

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۱۳ می ۲۰۲۳

اتحاد گرگهای جوان مقابل کفتار پیر!

جمعه - ۲۲ ثور ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز به جای آن که قسمت سوم "عمران خان، پاکستان و افغانستان" را ادامه دهم، روی ضرورت می پردازم به محفل یادبود از دهمین سال مرگ "ملا عمر" نخستین امیرالمؤمنین امارت اسلامی طالبان و تفاوت های آن با محفل سال قبل. اما نخست:

۱- هرگاه مناسبات درونی طالب را بین خودشان و روابط مجموعه طالب را با "آی. اس. آی." بخواهیم با ارائه یک مثال روشن سازیم، نزدیکترین و گویاترین مثال و نمونه را می توان در مناسبات کلیت باندهای خلق و پرچم با "ک. ج. ب" و روابط درونی بین دو جناح خلق و پرچم دید.

یعنی به همان سانی باندهای خلق و پرچم مشترکاً از "ک. ج. ب." اطاعت برده وار داشتند و تمام تلاش آنها این بود تا رضایت باداران شان را بیشتر و بهتر از رقیب در عین مبارزه و کشمکش بین خودشان به دست بیاورند، امروز جناح های مختلف طالب، نیز می کوشند تا ضمن چاکری و غلامی برای دولت پاکستان به خصوص "آی. اس. آی."، بین خود بر سر تثبیت قدرت داخلی به جنگ و جدال های خونین شان ادامه دهند.

این وجه تشابه در یک طرف محدود مانده، بلکه از جانب "آی. اس. آی." نیز با جناح های مختلف قدرت در درون طالب همان برخوردی صورت می گیرد که در زمانش "ک. ج. ب." با باندهای خلق و پرچم برخورد می نمود. یعنی "آی. اس. آی." نیز به مانند "ک. ج. ب." رقابت درونی بین آحاد طالب را به این هدف که هر چه بیشتر آنها را نوکر و منافذ خود بسازد، دامن زده حتماً آتش های خاموش بین آنها را نیز فروزان می سازد.

۲- محفل یادبود دهمین سال مرگ "ملا عمر" در روز گذشته مؤرخ ۱۱ می، برابر با ۲۱ ثور، به نظر من نسبت به سال گذشته عمدتاً از دو زاویه کاملاً متمایز و برجسته می باشد. که در ذیل بدانها اشاره خواهیم نمود:

*- نخستین تمایز در ترکیب اعضای شرکت کننده و سخنوران آن محفل می باشد. هرگاه محفل سال گذشته را به خاطر داشته باشید، محفل یادبود "ملاعمر" صرف از جانب پسرش "ملا یعقوب" و چند دوست و نزدیک خانوادگی و محلی برگزار شده، سخنرانان نیز یا به مانند "ملا یعقوب" از اعضای خانواده اش بودند و یا هم یکی دو تن قندهاری. آنچه به مثابه یک کمبود فاحش برخاسته از نفاق درونی طالب هویدا بود، عدم شرکت "برادران حقانی" و بقیه اعضای "شبکه حقانی" در آن محفل بود، در حالی که در محفل روز گذشته "شبکه حقانی" در کل نقش فعال داشته سخنران اصلی در حالی "سراج الدین حقانی" بود که تعدادی از زعمای طالب که پیوند محلی و خانوادگی با "ملاعمر" ندارند در جمع مهمانان خاص نشسته بودند؛

*- تمایز دوم را می توان در متن سخنرانی چند پهلوی و کنایه آمیز "سراج الدین حقانی" که نه تنها سیاست های کلی نظام ملاسالار را بشدت انتقاد نمود و آن را عدول از خواستهای "ملا عمر" اعلام داشت، بلکه بر شخص "ملا غیبت الله" نیز تلویحاً حمله نموده وی را به "رفیق بازی"، "محلی گرایی" و "سکتاریسم" نیز متهم نمود، مشخص ساخت. چنانچه وی در قسمی از سخنانش گفت:

«من این طور می گویم که نظام را اینقدر منحصر و کوچک نکنیم که تنها افراد مدرسه دینی خود را در آن ببینند. در این نظام همه شریک هستند.»

او در ادامه افزود: «این نظام برای این ساخته نشده که فقط خود را نجات دهیم. بلکه به این خاطر ساخته شده که کشور نجات داده شود... مطمئن هستم که اگر او (ملا محمد عمر مجاهد) امروز می بود، فقط به فکر پنج هم‌رزم خود نبود که فقط آن‌ها را سهم بدهد و کس دیگری را جای ندهد.»
هموطنان گرامی!

هرگاه به جملات بالا که "سراج الدین حقانی" در چنان محفلی با صراحت ابراز داشت دقت نمایند، متوجه خواهید شد که نامبرده در آغاز بر انحصار طلبی نظام ملاسالار که گویا از جانب "ملا غیبت الله" اعمال می گردد، انتقاد می نماید در حالی که در قسمت دوم سخنانش، موضع خود را مشخصتر ساخته، با ذکر خیری از "امیر متوفا"، "ملا غیبت الله" را به خویش خوری و باندبازی متهم و مورد ملامت قرار می دهد.

نکات دیگری که این محفل را نسبت به محفل سال قبل برجستگی می دهد، از نظر من این ها اند:

* خودم تا حال در جایی نخوانده ام که به این مناسبت شخص "ملا غیبت الله" از موضع جانشین "ملا عمر" پیامی ارسال و برای وی طلب رحمت الهی نموده باشد؛

*- تا جایی که به بریده های از سخنرانی "سراج الدین حقانی" گوش داده ام، وی نه تنها تعریف و ستایشی از "ملا غیبت الله" در سخنرانی اش نکرده است، بلکه سیاست ها و عملکرد وی را نیز مورد انتقاد قرار داده است.
هموطنان گرامی!

دقت در هر دو نکته می رساند که اتحاد ها و گسست های درونی طالب، خلاف تصویر و تحلیل های گذشته که فکر می شد هویت قومی بین "غلاجائی ها و درانی ها" خواهد گرفت، اینک آن مرز ها را شکستانده، اختلاف و کشمکش بین دونسل یعنی طالب های جوان و طالب های پیر را نشان می دهد.

همچنان محفل دیروز می رساند که فشار و انحصار طلبی های "ملا غیبت الله" از موضع رهبر گفتاران پیر، گرگان جوان را در وجود "حقانی ها، ملا یعقوب" و تعدادی از افراد وسطی را نیز با هم متحد ساخته، در صورتی که همین روند با همین ماهیت ادامه یابد و "آی. اس. آی." مستقیماً مداخله نکند، احتمال برخوردهای قهرآمیز بین آنها نمی تواند منتهی باشد.

مگر یک نکته را باید همیشه به یاد داشته باشیم که آنها به هر اندازه که با یکدیگر تضاد داشته باشند، در رویارویی با مردم افغانستان متحدانه عمل خواهند نمود. ما نباید در دام طالب خوب و طالب بد بیفتیم. می باید حرکت ما را از این نقطه آغاز نمائیم که طالب خوب ندارد و باید مجموعاً به گورستان تاریخ سپرده شوند.

**با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**